

„Jasně,“ odkývl to Pim.

Slunko se vyhouplo nad obzor a hřálo. Bude krásný letní den. Vtom zazněl telefon a Tvrđ zvedl sluchátko.

„Tady HrKaKrKr!“ zahuhňalo přísně. „Král Krutohlav chce vědět, jak se pohoršují jeho potomci.“

Teta Škrkavka vytrhla Tvrđovi sluchátko z ruky.

„Dejte mi toho Krutoblba! Hned!“ zahřměla svým nejstrašnějším hlasem. A pak vychrlila tolik sprostých slov, že *psí hovínko* vedle nich totálně bledne. Ježibejby dostalo učenlivý výraz a zkoušelo si jich co nejmíc zapamatovat.

A v tu chvíli vešla na dvůr zvláštní křivolaká bytost s mnoha bradavicemi. Škrkavka hulákala dál.

„Ježimáma!“ zajásalo Ježibejby, a protože díky Sudíčkoví náramně vyspělo, postavilo se. Najednou dostalo nápad. „Hele, můžu jí udělat radost?“ Drobnými prstíky vylovilo z mísy poslední knedlík a hodilo ho po mámě. Byla to perfektní trefa. Ježimáma si utřela rozvařenou švestku z nosu a byla absolutně šťastná.

„Konečně ses naučila zlobit, ty moje ježiholčičko!“

Pak se nadšeně vrhla ke Zlobertě: „Vy jste jistě ta ohromná paní Škudibertová! Ani jsem nevěřila, že ji převychováváte tak rychle. A ta bohatá výuka nadávek! Gratuluju! Ta vaše pohoršovna je prostě senzace!“

